

(۱) فرمان همایون شد آنکه چون جماعت گندز لو سکنه شو شتر بعرض
رسانیدند که از زمانی که حکومت شو شتر بمحمد سلطان (۲) مرجوع بوده
تازمان حکومت مرحوم واحوشی خان، رودخانه، حد میانه شو شتر و بختیاری
بوده و آخور کلک که بجهت عبور بر رودخانه (۳) مزبوره بوده بجا کم شو شتر
نسبت داشته و جماعت بختیاری در هیچ زمان در این طرف رودخانه آبخوار و علفخوا
نموده اند و (۴) حکام بختیاری (هر گز از این جماعت بهیچوجه مطالبه نکرده) ^۸
و چیزی نگرفته اند و الحال حا کم و جماعت بختیاری بخلاف حکم و حساب آبخوار
و (۵) علفخوا طلب مینمایند و از آب عبور نموده مزاحم احوال ایشان میشوند
استدعای حکم اشرف نمودند و از سرکار او ارجه فارس (۶) نوشته اند که
مبلغ دو تومان و سه هزار و پانصد و هشتاد و پنج دینار تبریزی از بابت آخور
کلک گدار شاه خراسان داخل تیول نامه چه مرحوم واحوشی خان حا کم سابق (۷)
الکاء شو شتر و دزفول است و از سرکار او ارجه عراق و سرکار خاصه تصدیق
نمودند که بعلت آبخوار و علفخوا از مزبور چیزی ظاهر نمیشود که (۸) داخل
تیول حا کم و ضبط ضابطان و الکاء بختیاری بوده باشد. بنابراین مقرر فرموده
که حا کم و جماعت بختیاری موافق (۹) معمول قدیم و دستور استمرار عمل
نموده بخلاف حکم و حساب و نهج معمول مدخل در وجوه مزبور ننمایند و بنوعی
که مستمر و قانون (۱۰) بوده از آن قرار معمول و مرتب داشته تجاوز ننمایند
درین باب قدغن دانسته، در عهده شناسند و چون پروا آنچه بمهر مهر آثار اشرف (۱۱)
رسد اعتماد نمایند تحریراً فی شهر.